

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal sige til fru Inger Stilling Pedersen, at vi med dette lovforslag ønsker at sikre forældrenes retsstilling, men også ønsker at sikre børnenes retsstilling. Vi erkender, at der altså er et behov for, at børn og unge kan få hjælp, når de er ude i disse misbrugssituationer, at der skal være mulighed for, at børn og unge kan råbe om hjælp, og at myndighederne så kan sætte ind og hjælpe de børn og unge, der er i vanskeligheder.

Vi mener rent faktisk i Venstre, at vi med dette lovforslag med de skærpede krav, med de mere præcise formuleringer, indsnævner den grå zone, og netop ved at sikre uafhængighed i udvalgsbehandlingen, ved kravet om handlingsplan og muligheden for advokatbistand under de tilfælde, hvor forældrene er imod nogle indgreb, er vi med til at styrke retsstillingen for både børn og forældre.

Men det er vigtigt for mig at understrege, at vi altså skal tage hensyn til begge parter. Det her drejer sig ikke kun om forældrene, det drejer sig også om børnene.

Vi mener, at forslaget i høj grad styrker retssikkerheden, men jeg skal da ikke udelukke, at vi vil være positive, hvis der kommer nogle gode forslag fra Kristeligt Folkeparti til en yderligere forbedring.

Til hr. Tom Behnke skal jeg sige, at vi har valgt aldersgrænsen på 15 år som betingelse for partsrettighed, fordi vi finder den helt naturlig; den går igen i mange andre love. Aldersgrænsen på 12 år, når der er tale om ret til at blive hørt, har vi lagt os fast på ud fra den vurdering, at når man er fyldt 12 år, har man nået et udviklingstrin og en modenhed, hvor man er i stand til at formulere sine egne ønsker. Det kan være svært at sætte en fast aldersgrænse, fordi børns og unges udvikling former sig meget forskelligt, men jeg vil fremhæve over for hr. Tom Behnke, at det også fremgår af bemærkningerne, at man skal sørge for at inddrage børn og unge og lytte til, hvad de måtte have at sige, så meget det overhovedet er muligt.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Ja, jeg bliver nødt til at spørge Venstres ordfører om dette med retssikkerheden. Venstre er jo kendt for at mene, at sikringen af borgernes

retsstilling er en af vore fornemste opgaver, det er noget, Venstre taler meget om på vælgermøder osv., og derfor vil det være meget rart at få et klart svar fra Venstres ordfører her i dag. Jeg hørte Venstres ordfører sige, at det drejede sig jo kun om få forældre. Ja, det er rigtigt, gudskelov, men mener fru Eva Kjer Hansen dermed, at når det er tilfældet, må man bryde en af de fundamentale grundpiller i vort samfund: at man har ret til at blive stillet for en dommer, når der sker et indgreb? Det vil jeg gerne have et klart svar på.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi kunne såmænd have stillet det samme spørgsmål som hr. Tom Behnke, men det gør vi nu ikke. Vi har signaleret her under førstebehandlingen, hvorfor det lige skal være 12 og 15 år, men naturligvis kan vi diskutere åbent og forhåbentlig fordomsfrit i udvalget, om det lige præcis er de aldersgrænser, vi skal lande på. Børn kan jo udmærket formulere sig meget tidligt, de ved faktisk, hvad der er op og ned på deres situation, de er ofte ganske robuste, fordi de har levet en barsk tilværelse, og derfor har de deres egne meninger om deres eget liv. Derfor synes vi, aldersgrænsen skal nedsættes.

Men jeg synes alligevel, det ville være forkert at lade det fremstå, som om man ikke hører børnenes mening, når de ikke er fyldt 12 år. Det fremgår faktisk meget klart af bemærkningerne til lovforslaget, at forvaltningen har pligt til at informere børn. Det er først, når de er 12 år, at de får ret til at blive hørt, men hele grundlaget og hele filosofien i lovgivningen er, at man naturligvis både skal inddrage forældre og børn, uanset om børnene er 5, 7 eller 12 år. Men lad os få en diskussion om aldersgrænserne i udvalget.

Fru Inger Stilling Pedersen var inde på, hvordan man kunne sikre mod vilkårlighed og magtfuldkommenhed, og det er jo sådan set det, hele lovforslaget går ud på. Vi har hæftet os ved i Socialdemokratiet, at kommunernes pligt til at gøre opmærksom på, at forældrene har ret til aktindsigt, er meget klart præciseret. Man har pligt til at gøre opmærksom på, at både barnet og forældrene kan få en bisidder lige fra starten af sagsforløbet, man har pligt til at oplyse om høringsretten, og man har pligt til at oplyse om partsrettigheden. Vi synes, at der